

V Plzni 5. května 2010

Zpráva pro vedení Západočeské univerzity v Plzni zpracovaná na základě bodu č. 7 Společného prohlášení rektora a děkana ze dne 24. března 2010

„Fakulta právnická označí do 30. dubna 2010 konkrétní viníky celé kauzy a Západočeská univerzita v Plzni zváží, případně podnikne další právní kroky (žaloba na ochranu pověsti a dobrého jména vysoké školy, podání či doplnění trestních oznámení apod.).“

1. Úvodem

Po dohodě mezi vedením fakulty, vedením univerzity a předsedkyní Akreditační komise rektor jmenoval dne 30. října 2009 „Komisi pro prověření studia absolventů a průběhu rigorózního řízení na Fakultě právnické ZČU v Plzni“. Tato komise pracovala pod gescí rektora doc. Ing. Josefa Průši, CSc., její předsedkyní byla prorektorka pro pedagogickou činnost PhDr. Eva Pasáčková, CSc. Zprávu ke všem typům studia předala komise rektorovi 10. března 2010.

Ve zprávě jsou označena pochybení různé závažnosti, účelem tohoto dokumentu je tato pochybení rozvést, zasadit do kontextu a přiřadit k nim konkrétní jména osob, která jsou za pochybení odpovědná.

2. Problematika celoživotního vzdělávání

Zřejmě jedním z největších problémů fakulty v uplynulém období byl dvouletý program celoživotního vzdělávání „Veřejná správa – CŽV“. Fakulta jej nejdříve uskutečňovala jako doplňkovou činnost a od roku 2008 na základě akreditace udělené Radou celoživotního vzdělávání ZČU jako program celoživotního vzdělávání. Akreditace proběhla v souladu se zásadami stanovenými Radou celoživotního vzdělávání, předložený návrh programu odpovídal § 60 zákona č. 111/1999 sb. Realizace programu

probíhala v součinnosti s třetími osobami a cílem umožnit jejich zaměstnancům získání vysokoškolské vzdělání v souvislosti s požadavky měnící se legislativy. Garantem programu byl Daniel Telecký. Rámcová smlouva zajišťovala účastníkům kursu automatické přijetí do bakalářského studijního programu, ukončí-li jej úspěšně a získají-li certifikát.

V rámci tohoto programu lze popsat tři zásadní problémy:

- 1) Jednotlivé předměty kursu nebyly ukončovány jednotlivě, ale celý kurs končil jedním písemným testem, který naprosto nepokrýval obsah a rozsah znalostí vyžadovaných od řádných studentů oboru veřejná správa. **Daniel Telecký jako garant kursu zcela selhal, nezajistil naplňování podmínek akreditace.**
- 2) Těm, kteří získali na základě tohoto testu certifikát, vydal děkan rozhodnutí o přijetí ke studiu v bakalářském oboru veřejná správa a současně rozhodl, že mají splněny všechny předepsané studijní povinnosti a zbývá jim složit státní závěrečnou zkoušku a obhájit bakalářskou práci. **Tím byl jednak porušen zákon o vysokých školách**, který umožňuje uznat toliko 60 procent studijních povinností z řádného studia, jednak tím docházelo k paradoxní situaci, **kdy děkan Jaroslav Zachariáš vydával rozhodnutí o tom, že uznává splnění studijní povinnosti, kterou vůbec účastník kursu neabsolvoval**, protože obsahem kursu vůbec nebyla! Příkladem mohou být tyto předměty: Státověda, Ústavní právo 2, Základy filosofie, České a československé právní dějiny 2, Základy ekonomie 2, Správní praxe. Děkan Zachariáš tím zjevně zneužíval svoji funkci. Pokračoval tím v praxi svého předchůdce Milana Kindla, který shodně postupoval v době, kdy byly tyto kurzy vykonávány jako doplňková činnost (viz jeho vyhlášky č. 7 D 2002/2003 a č. 8 D 2003/2004). Na opakovanou výzvu Rady celoživotního vzdělávání, aby byla podána zpráva o realizaci programu, předložil Milan Kindl dne 16. 12. 2007 zprávu, v níž znovu potvrdil, že jsou Fakultou právnickou uznávány splněné povinnosti v rozsahu 60 % (tj. 130 kreditů) a konkrétně vyjmenoval předměty, které nejsou uznávány vůbec. Je zřejmé, že tímto dopisem byly Rada celoživotního vzdělávání i vedení univerzity uvedeny v omyl.
- 3) Pro účely dalšího postupu ZČU je nutno vzít v úvahu též to, že se na fakultě nevedla žádná evidence o účastnících kurzů ani o vydaných certifikátech (opět odpovědnost všech tří shora zmíněných osob). To vede k podezření,

že některé osoby vůbec nemusely kurz absolvovat, přesto jim byl vydán certifikát, na jehož základě byly přijaty do řádného bakalářského studia.

3. Složení komisí pro státní závěrečné zkoušky

Článek 14 odst. 9 Studijního a zkušebního řádu ZČU předpokládá, že jednotlivé fakulty vydávají vlastní interní předpisy, kterými upraví obsah, formu, bližší specifikace podmínek a organizační zabezpečení konání státní závěrečné zkoušky. Předpis, který by komplexně tuto problematiku upravil, však bývalé vedení (v různých obdobích děkani či proděkani pro studijní záležitosti – Jaroslav Zachariáš, Milan Kindl) nikdy nevydalo. Jediná praxe, která existovala, spočívala ve vydávání ad hoc vyhlášek stanovících zkušební komisaře pro jednotlivé termíny státních zkoušek. Jak však zjistila rektorská prověřovací komise, pro mnoho termínů zkoušek nebyly žádné takové vyhlášky vůbec vydány, čímž výše zmíněné osoby porušovaly i svoji vlastní zavedenou správní praxi. Pro některé termíny státních zkoušek tak vůbec nebyly řádně jmenováni zkušební komisaři.

Lze shrnout, že **jak děkan Milan Kindl tak děkan Jaroslav Zachariáš porušovali vlastní obvyklou praxi, a obcházel roli kateder garantujících jednotlivé státnicové předměty** (ve státnicových komisích, k nimž nevydávali příslušné vyhlášky, totiž nezasedali členové příslušných kateder nebo alespoň odborníci na danou oblast).

4. Evidence kvalifikačních prací

Bez ohledu na povinnost zveřejňovat kvalifikační práce dle novely zákona č. 111/1998 Sb. účinné od 1. 1. 2006, na univerzitě vždy existovala povinnost předávat obhájené i neobhájené bakalářské a diplomové práce do Univerzitní knihovny. Plnění této povinnosti spočívalo na jednotlivých katedrách, kde byly práce obhajovány. Konstatuje-li rektorská prověřovací komise, že některé práce v knihovně uloženy nejsou, došlo k porušení univerzitních pravidel a odpovědnost za to nesou referentky kateder a jednotliví vedoucí kateder, kteří plnění této povinnosti řádně nekontrolovali.

Dalším prověřením seznamu chybějících prací, který je obsažen v závěrečné zprávě rektorské komise, bylo zjištěno, že chybí menší počet bakalářských prací. Ostatní se zpracovávaly v Univerzitní knihovně, proto o nich nebyl záznam v materiálech, ze kterých prověřovací komise vycházela

(pozn.: tyto údaje je možno zjistit prostým porovnáním informací zveřejněných o kvalifikačních pracích na Portálu ZČU a databázi Univerzitní knihovny; oba systémy jsou veřejně přístupné).

Ze seznamu je patrné, že pochybily především dvě katedry: katedra veřejné správy (KSR), katedra finančního práva (KFP). Je však třeba upozornit, že zvláště v případě katedry finančního práva je sporné, jak dalece mohla tehdejší referentka ovlivnit předání prací do knihovny, neboť se o probíhajících obhajobách nemusela vůbec dozvědět (dle tvrzení některých pracovníků fakulty šlo o praxi obhajob v prostorách děkanátu bez asistence pracovníků kateder).

Pokud jde o evidenci rigorózních prací, pak při předávání prací do knihovny pochybila katedra mezinárodního práva (KMP) a katedra pracovního práva (KPP).

Chybějící práce na KFP (4), KOP (1), KSP (7), KPO (25) nelze přičítat na vrub těmto katedrám. Z hlediska komisí, před kterými byly tyto práce obhajovány, je zjevné, že se zde projevil již zmíněný efekt obhajoby v prostorách děkanátu, kdy katedry o obhajobách těchto prací nebyly vůbec informovány. Odpovědnost za nedodání těchto prací do knihovny tak lze přičítat členům těchto komisí, zejména Milanu Kindlovi, Ondřeji Davidovi, Danielu Teleckému, Janu Suchému, Ivanu Tomažičovi.

5. Přijímání ke studiu

Předně – zákon o vysokých školách v § 49 odst. 5 stanoví, že fakulta v dostatečném předstihu (nejméně však čtyřměsíčním) zveřejní lhůtu pro podávání přihlášek ke studiu a způsob jejich podávání písemnou nebo elektronickou formou, podmínky přijetí, termín a způsob ověřování jejich splnění, formu a rámcový obsah přijímací zkoušky a kritéria pro její vyhodnocení. Zároveň v § 27 odst. 1 písm. e) stanoví, že podmínky pro přijetí ke studiu schvaluje akademický senát fakulty.

Z veřejně dostupných zápisů AS FPR lze vyčíst, že fakulta – jmenovitě **děkan Jaroslav Zachariáš a proděkan pro studium Milan Kindl neplnili své povinnosti vyplývající z jejich působnosti a nepředkládali senátu včas ke schválení materiály týkající se přijímacího řízení**. Podmínky přijímacího řízení nebyly senátem schváleny pro rok 2009 (senátu vůbec nepředloženy) a pro rok 2008 (senátoři byli pouze seznámeni se systémem přijímacího řízení);

v letech 2005-2007 nebyly podmínky schváleny v řádných termínech, nebyla dodržena lhůta dle zákona o vysokých školách (v roce 2007 – 27. dubna, v roce 2006 – 26. dubna, v roce 2005 – 20. dubna. Zde závažně pochybil Akademický senát Fakulty právnické ZČU, schválil neodpovídající dokument v nesprávném termínu nebo předložení dokumentu vůbec nepožadoval. Pokud měli členové AS FPR ZČU pochybnosti, neobrátili se na Akademický senát ZČU ani na vedení univerzity.

Když již Akademický senát schválil podmínky pro přijetí ke studiu, nikdy mezi nimi nebyly stanoveny odlišné podmínky pro přijetí uchazečů dle § 49 odst. 3 zákona č. 111/1998 Sb. Konstatuje-li zpráva prověřovací komise, že děkan toto ustanovení zákona využíval a ke studiu na jeho základě přijímal ad hoc různé osoby, **porušoval tím opět zákon o vysokých školách. To činil jak Milan Kindl, tak Jaroslav Zachariáš.**

6. Uznávání zápočtů a zkoušek.

Jednou ze skutečností, na niž upozornila rektorská prověřovací komise, bylo neprůhledné uznávání zápočtů a zkoušek. Přitom Studijní a zkušební řád ZČU jasně stanoví pravidla, která musí každá fakulta respektovat. K těm základním patří: splnění studijní povinnosti lze uznat jen tehdy, neuplynuly-li od skončení předchozího studia (ve kterém byla studijní povinnost splněna) více než dva roky. **Toto nebylo respektováno ani děkanem Milanem Kindlem, ani později děkanem Jaroslavem Zachariášem**, kteří uznávali zápočty a zkoušky složené nejen v 90. letech, ale třeba i v 80. letech minulého století, kdy od ukončení předchozího studia uplynulo i více než 10 let. Tím porušovali interní předpis univerzity.

7. Kreditní systém studia

Kreditní systém byl na fakultě zaveden toliko formálně (každý předmět byl ohodnocen příslušným počtem kreditů, ale to bylo vše), studium neprobíhalo dle pravidel nastavených pro tento systém. Přitom již všichni studenti nastupující do prvního ročníku svého studia v akademickém roce 2000/2001 měli dle univerzitních pravidel studovat dle kreditního systému studia (tzn. zejména získat příslušný počet kreditů pro ukončení svého studia, procházet každoroční kontrolou plnění studijních povinností apod.); to bylo

ostatně opakovaně deklarováno i v roce 2005, kdy bylo ve Studijním a zkušebním řádu ZČU platném od 1. září 2006 zrušeno přechodné ustanovení, jímž byly povoleny výjimky pro Fakultu právnickou.

Fakulta právnická toto nerespektovala, tehdejší děkan Milan Kindl a proděkan pro studijní záležitosti Jaroslav Zachariáš pravidla kreditního systému neimplementovali. Tím opět porušovali interní předpis univerzity.

Na celé univerzitě rovněž platí pravidlo opakovaného zápisu – student si poprvé zapíše povinný předmět, a pokud jej v daném akademickém roce nesplní, může si jej zapsat v některém následujícím roce podruhé. Nesplní-li jej ani při druhém zápisu, jeho studium končí. Vedení FPR však toto nerespektovalo. **Děkan Milan Kindl zavedl systém vyhlášek, kterými vždy prodlužoval (v rozporu s univerzitním Studijním a zkušebním řádem) dobu pro splnění studijních povinností. Tím zcela zlikvidoval kontrolu studia při uzavírání jednotlivých akademických let a umožnil, že na fakultě studovaly osoby, jimž mělo být studium již dávno ukončeno pro nesplnění požadavků studijního programu** (např. získání 20 kreditů za první semestr studia, získání 40 kreditů za první rok studia nebo získání 80 kreditů za poslední čtyři semestry studia); **v této praxi pokračoval i děkan Jaroslav Zachariáš.**

8. Přenos výsledků zkoušek do informačního systému univerzity

Zadávání výsledků zkoušek a zápočtů prováděly sekretářky kateder podle zkuškových katalogů, které měli povinnost vyplnit zkoušející. V těch případech, kdy známka nebyla ve zkuškovém katalogu zanesena, sekretářka nebo studijní referentka v rozporu s univerzitním předpisem (bez použití chybového listu, na kterém by zkoušku zkoušející na katedře potvrdil) zanesla známku z výkazu o studiu (indexu), tím byla známka verifikována a bylo tak možno posléze studium úspěšně zakončit. Přesto, že jsou v některých případech k dispozici kopie výkazů o studiu, nelze je s určitostí potvrdit jako pravdivé. Pochybili vyučující, vedoucí kateder, sekretářky kateder a studijní referentky.

9. Doktorský studijní program

Poté, co fakulta ztratila akreditace v doktorských studijních oborech správní právo a teorie práva (prosinec 2004), vedení fakulty nadále přijímalo studenty ke studiu v oboru správní právo (naposledy v roce 2008); tyto případy byly vedeny jako studium v oboru občanského práva s podoborem

správního práva. **Tím děkani Milan Kindl a Jaroslav Zachariáš porušovali zákon č. 111/1998 Sb., když fakulta pod jejich vedením uskutečňovala studium v neakreditovaném studijním oboru.** Spoluodpovědnost nese též Ivan Tomažič, jako proděkan pro vědu a výzkum a předseda oborové rady (kterým se stal v roce 2006). **Ivan Tomažič v čele oborové rady nejenže připustil, aby na fakultě studovali lidé v oborech či podoborech, které nebyly akreditovány, ale též to, že docházelo k výraznému překračování standardní délky studia bez toho, aby bylo studium řádně prodlouženo,** kladně se vyjadřoval rovněž k pokračování studia i u těch studentů, kteří prokazatelně za hodnocené období (akademický rok) nesložili žádnou zkoušku, neúčastnili se žádných konferencí a seminářů nebo nevyvíjeli žádnou publikační činnost.

10. Evidence publikační činnosti

Reprezentanti fakulty (v této oblasti v čele s proděkanem pro vědu a výzkum Ivanem Tomažičem) naprosto zanedbávali péči o evidenci publikační činnosti podřízených akademických pracovníků, jako vedoucí pracovníci naprosto selhali. Stačí připomenout, že v hodnocení výsledků výzkumných organizací v roce 2008 jsme získali toliko 4 body. V důsledku toho přicházela fakulta nejen o prestiž, ale též o nemalé finanční prostředky. **Zde je však nutno zdůraznit, že svůj díl odpovědnosti za tuto neutěšenou situaci nese každý pedagog, který neplnil povinnost stanovenou směrnicí rektora, a každý vedoucí katedry, který dodržování této povinnosti nekontroloval.**

JUDr. Jiří Pospíšil
Děkan Fakulty právnické